

झूटा शिक्षकहरूसँगको व्यवहार

सेप्टेम्बर १९, २०२६ को लागि अध्याय १२

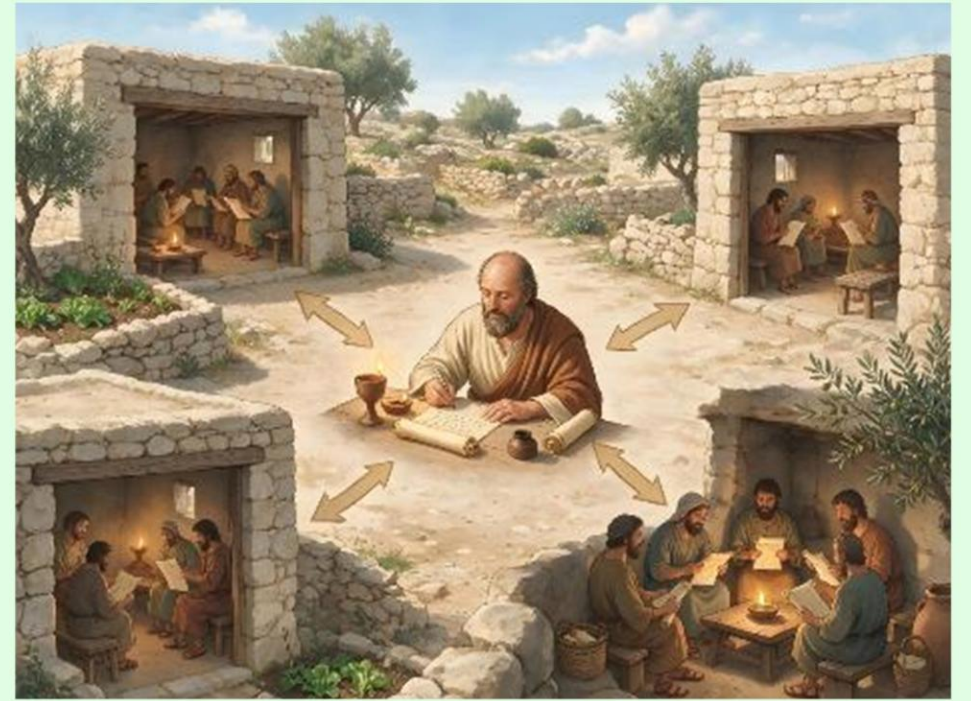
"किनकि हाम्मा युद्धका हतियारहरू
शारीरिक होइनन्, तर किल्लाहरू ढाल्नलाई
ईश्वरद्वारा शक्तिमान् छन्।"
(२ कोरिन्थी १०:४)

पावलले सबै मण्डलीहरूको निरन्तर जानकारी राखिरहनुलाई आफ्नो लक्ष्य बनाएका थिए। किन? तिनीहरूलाई कुनै मददत, भेटघाट, सान्त्वना वा प्रोत्साहनको शब्द आवश्यक छ कि छैन भनी जान्नका लागि (२ कोरिन्थी ११:२८)।

कहिलेकाहीँ विश्वासीहरूलाई ठेस पुऱ्याउने झूटा शिक्षकहरूका बारेमा उनलाई जानकारी गराइन्थ्यो। जब यस्तो हुन्थ्यो, प्रेरित पावल असन्तोष र धार्मिक रिसले भरिन्थे (२ कोरिन्थी ११:२९)।

कोरिन्थीहरूलाई लेखिएको आफ्नो दोस्रो पत्रको अन्त्यमा, पावलले यी झूटा शिक्षकहरूको समस्यालाई सम्बोधन गर्छन्। हामी तिनीहरूलाई कसरी चिन्न सक्छौं? यो आत्मिक युद्धमा हामी तिनीहरूसँग कसरी लड्न सक्छौं? हामी कसरी तिनीहरूमाथि विजय प्राप्त गर्न सक्छौं?

➡ आत्मिक युद्ध:

- आक्रमणका हतियारहरू (२ कोरिन्थी १०:१-११)
- सही प्रतिरक्षा (२ कोरिन्थी १०:१२-१८)

➡ झूटा शिक्षकहरूसँगको व्यवहार:

- प्रेरितहरूको भेषमा आएका छलीहरू (२ कोरिन्थी ११:१-१५)
- पावल र झूटा शिक्षकहरू (२ कोरिन्थी ११:१६-३१)
- आत्म-परीक्षण र विजय (२ कोरिन्थी १२:१४-१३:१०)

आत्मिक युद्ध

आक्रमणका हतियारहरू

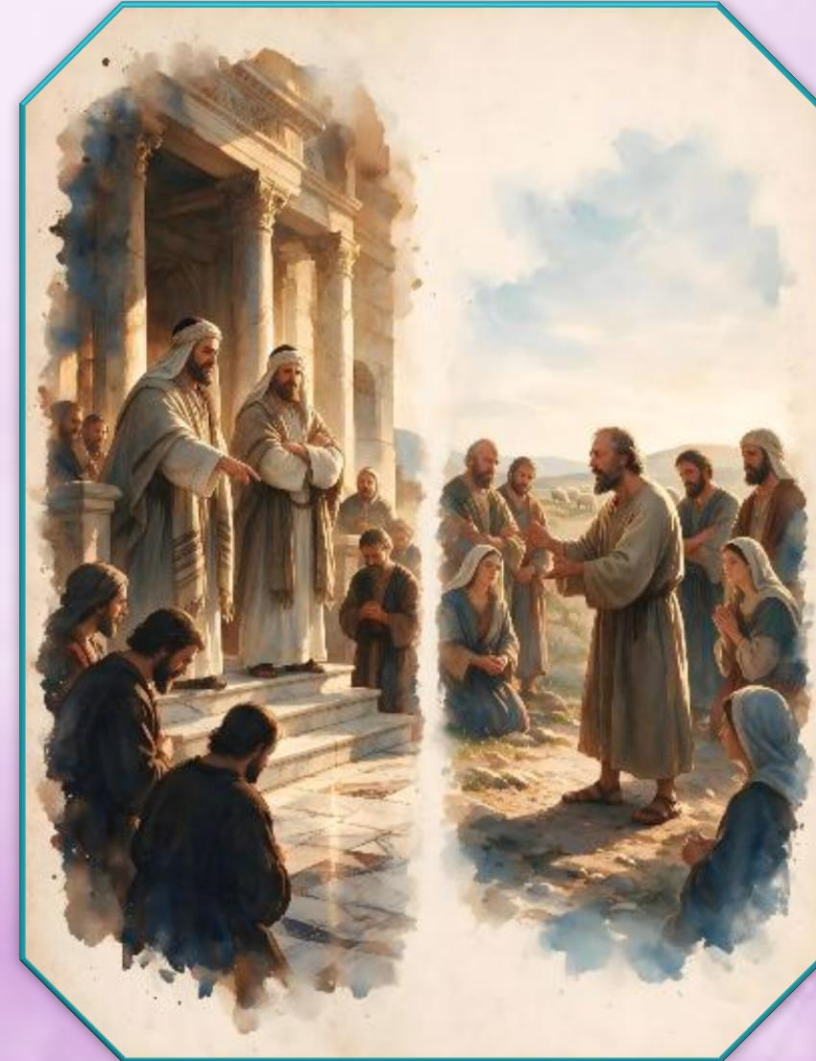

"किनकि हाम्रा युद्धका हतियारहरू शारीरिक होइनन्, तर किल्लाहरू ढाल्नलाई ईश्वरद्वारा शक्तिमान् छन्।" (२ कोरिन्थी १०:४)

पावलमाथि आरोप लगाइएको थियो कि उनी आफ्ना पत्रहरूमा कठोर शब्द प्रयोग गरे तापनि व्यक्तिगत उपस्थितिमा भने डरपोक र निर्बल छन् (२ कोरिन्थी १०:१०)।

यस तर्कको उत्तरमा, पावलले स्पष्ट रूपमा सङ्केत गरे कि उनी पत्रमा जस्तै व्यक्तिगत रूपमा पनि कठोर हुन सक्षम महसुस गर्छन्, तर उनी "शारीरिक हतियारहरू" (जस्तै निरंकुशता, शारीरिक सजाय, वा आत्म-प्रशंसा) को प्रयोगमा ओर्लिने छैनन्। बरु उनी केवल "ईश्वरमा शक्तिमान्" हतियारहरू मात्र प्रयोग गर्नेछन् (२ कोरिन्थी १०:२-४)।

यी "हतियारहरू" मा ख्रीष्टको नम्रता र लीनतासाथ काम गर्नु समावेश छ (मत्ती ११:२९)। तर यसमा येशूले गर्नुभएझैं दुष्टताको विरुद्धमा दृढ भई उभिनु (मत्ती २१:१२-१३) वा आवश्यक पर्दा स्पष्ट बोलिदिनु पनि पर्छ (मत्ती २३:२३-२७)।

पावलको अधिकार ख्रीष्टद्वारा उनलाई दिइएको थियो, र उनले यसलाई सधैं नष्ट गर्नका लागि होइन तर निर्माण (उन्नति) गर्नका लागि प्रयोग गर्नेछन् (२ कोरिन्थी १०:८)।

सही प्रतिरक्षा

"किनकि जसले आफ्नो प्रशंसा आफैं गर्छ, त्यो योग्य ठहरिँदैन, तर जसको प्रशंसा प्रभुले गर्नुहुन्छ, वही योग्य ठहरिन्छ।" (२ कोरिन्थी १०:१८)

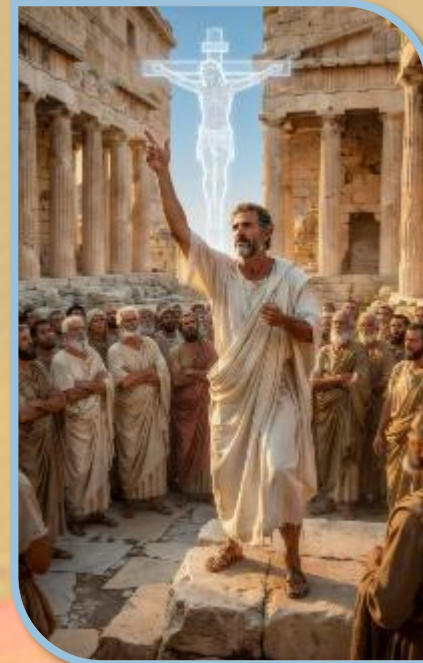
ग्रीक दार्शनिकहरू तिनीहरूबाट सिक्न चाहने विद्यार्थीहरूबाट ठूलो रकम असुल्थे। ती विद्यार्थीहरूलाई आकर्षित गर्न तिनीहरू आफ्नो ज्ञान, आफ्नो सामाजिक प्रतिष्ठा, वा आफूलाई चिन्ने र आदर गर्ने महत्त्वपूर्ण व्यक्तिहरूको घमण्ड गर्थे। कोरिन्थमा घुसपैठ गर्ने झूटा शिक्षकहरूको अभ्यास पनि यही थियो (२ कोरिन्थी १०:१२; ११:१९-२०)।

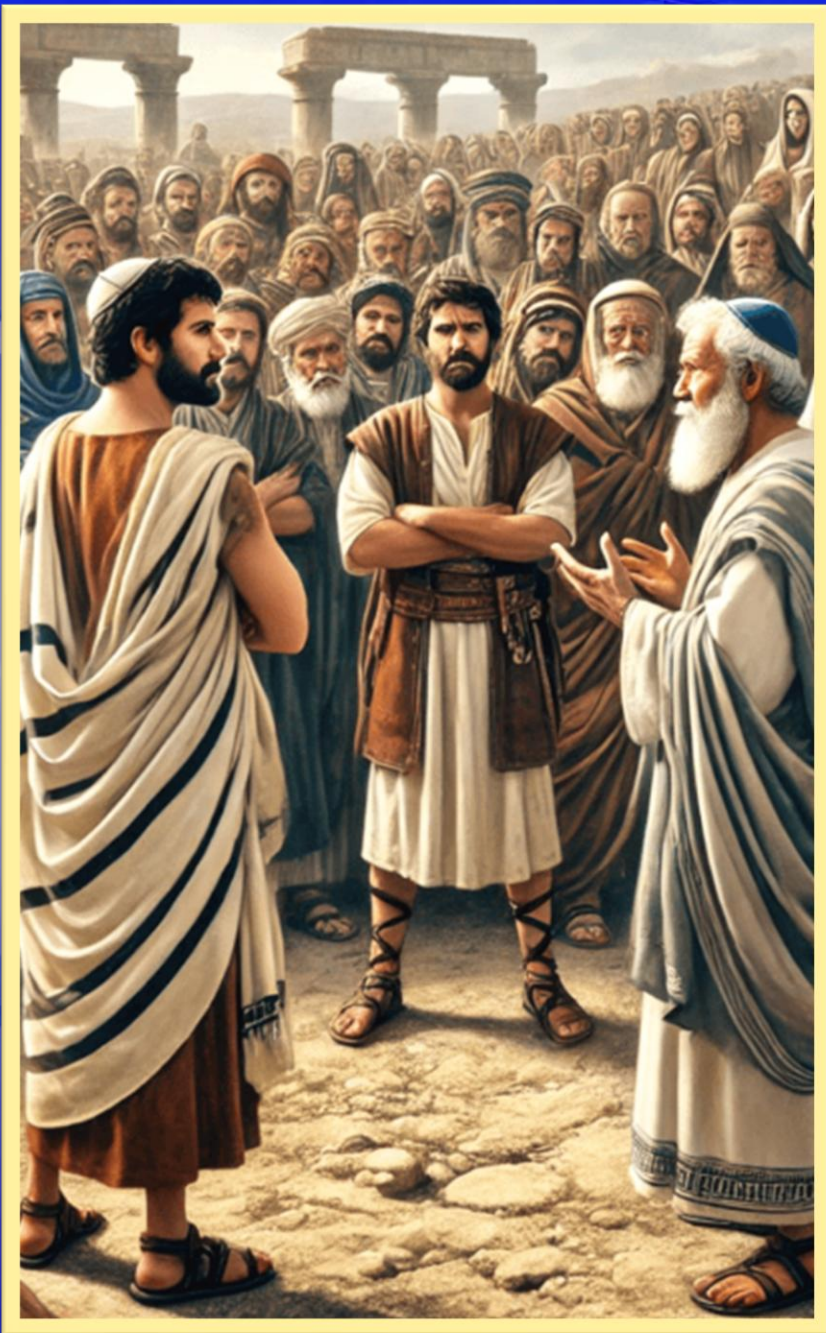

तर पावलले आफ्नो ज्ञान बाँडेको बापत कुनै शुल्क लिएनन्, उनले कुनै सिफारिस-पत्र प्रस्तुत गरेनन्, र उनले आफ्नो घमण्ड गरेनन्। अनि यसैका लागि उनलाई हेला गरियो! उनले आफ्नो प्रतिरक्षा कसरी गर्न सक्थे?

कोरिन्थीहरूद्वारा स्वीकार गरिनका लागि पावलको प्रशंसा तिनीहरूका अगाडि हुनु आवश्यक देखिन्थ्यो। तर उनले आफ्नो प्रशंसा आफैं गर्ने थिएनन् (हितोपदेश २७:२)। पावलले परमेश्वरलाई नै आफ्नो प्रशंसा गर्ने माध्यम बन्न दिएका थिए (२ कोरिन्थी १०:१८)।

यदि हामीले घमण्ड गर्न वा प्रशंसा गर्न सक्ने कुनै कुरा छ भने, त्यो परमेश्वरलाई चिन्नु र उहाँको आज्ञा पालन गर्नु हो (यर्मिया ९:२४; २ कोरिन्थी १०:१७)।

झूटा शिक्षकहरूसँगको व्यवहार

प्रेरितहरूका भेषमा आएका छलीहरू

"किनभने यस्ता मानिसहरू झूटा प्रेरितहरू, छली कामदारहरू हुन्, जसले आफूलाई ख्रीष्टका प्रेरितहरूको रूपमा ढाँच्छन्।"
(२ कोरिन्थी ११:१३)

पावल ख्रीष्टकहाँ एउटा शुद्ध मण्डली ल्याउन चाहन्छन् (२ कोरिन्थी ११:२)। तर मण्डली हव्वा जस्तै छलमा परी येशूकी दुलही हुनबाट चुक्ने खतरामा थियो (२ कोरिन्थी ११:३)।

वास्तविक खतरा के थियो? आफूलाई येशूका "महान् प्रेरितहरू" भनी प्रशंसा गर्ने यहूदीहरू कोरिन्थमा आएर "अर्को येशू", "भिन्न आत्मा" र "भिन्न सुसमाचार" को प्रचार गरिरहेका थिए (२ कोरिन्थी ११:४-५; गलाती १:८)।

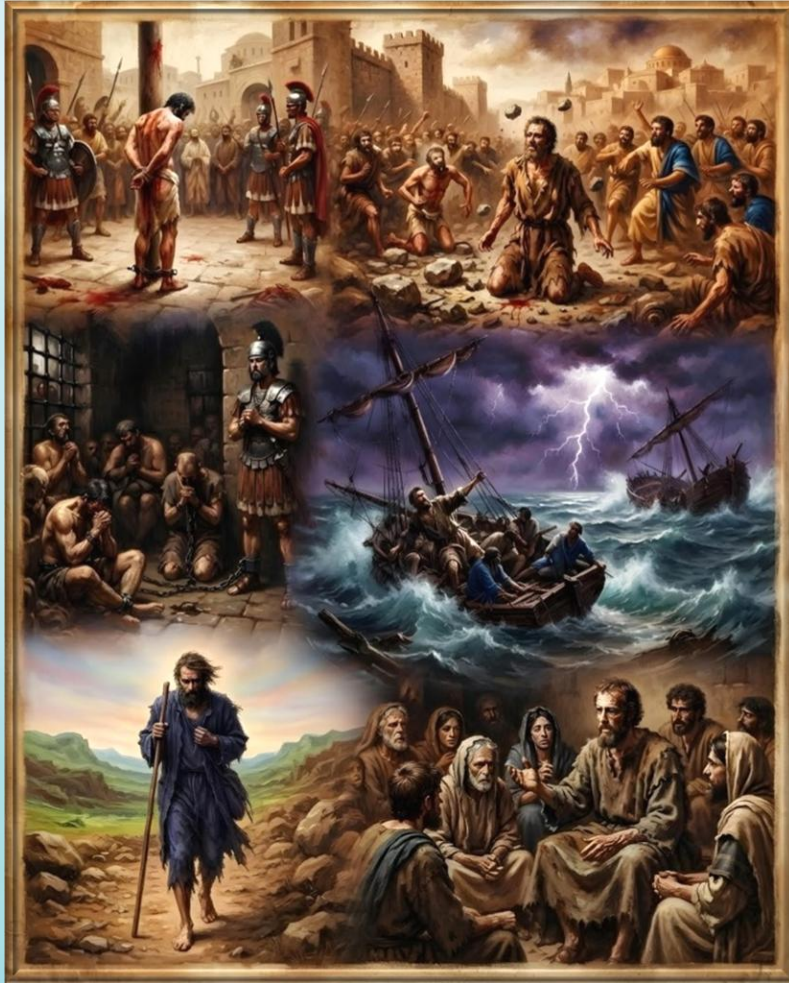
कसैले येशूको बारेमा प्रचार गर्दैमा तिनीहरूले बाइबलमा प्रकट भएझैं वास्तविक येशूलाई देखाइरहेका छन् भन्ने हुँदैन। तिनीहरूका शब्दहरू अद्भुत हुन सक्छन्, तर सैतान स्वयंलाई पनि अद्भुत कुराहरू बोल्न र आफूलाई "ज्योतिले भरिएको स्वर्गदूतको रूपमा" प्रस्तुत गर्न आउँछ (२ कोरिन्थी ११:१४)।

आफ्नो काम र शब्दहरूद्वारा साँचो शिक्षकहरूले "ख्रीष्टको सत्यता" सिकाउँछन् (२ कोरिन्थी ११:९-१०)। तर केवल भक्ति वा धार्मिकताको नाटक गर्ने झूटा शिक्षकहरू प्रेरितहरूको भेषमा आएका छलका सेवकहरू हुन् (२ कोरिन्थी ११:१३-१५)।

पावल र झूटा शिक्षकहरु

"के तिनीहरु हिब्रू हुन्? म पनि हुँ। के तिनीहरु इसाएली हुन्? म पनि हुँ। के तिनीहरु अब्राहामका सन्तान हुन्? म पनि हुँ।" (२ कोरिन्थी ११:२२)

पावल र झूटा शिक्षकहरुबीच के समानताहरु थिए? तिनीहरु सबै इसाई धर्ममा परिवर्तन भएका यहूदीहरु थिए (२ कोरिन्थी ११:२२)।

तिनीहरुबीच के भिन्नताहरु थिए? यहाँ पावलको "मूर्खता" सुरु हुन्छ: "के तिनीहरु ख्रीष्टका सेवक हुन्? (म यसरी बोल्नलाई मेरो होस हराएझैँ गर्छु) म अझ बढी हुँ" (२ कोरिन्थी ११:२३)। यदि ती अरूहरुले ख्रीष्टका लागि कष्ट भोग्नुमा घमण्ड गर्थे भने, पावल त्योभन्दा धेरै योग्य थिए: कोरा खाइएका; कैद गरिएका; मृत्युको धम्की पाइएका; ढुङ्गाले हानिएका; समुद्रमा जहाज फुटेका; हरेक किसिमका खतराहरुमा परेका; भोक, प्यास, जाडो र नाङ्गोपन अनुभव गरेका; मण्डलीहरुका लागि निरन्तर चिन्तित रहेका (२ कोरिन्थी ११:२३b-२९)।

अनि यहाँ पावलको "मूर्खता" समाप्त हुन्छ। उनले ख्रीष्टका लागि आफूले गरेका कामहरुको घमण्ड गर्न चाहेको प्रभाव पार्न चाहेनन्। उनको साँचो घमण्ड (वा महिमा) त ख्रीष्टले उनका लागि गर्नुभएको काममा थियो।

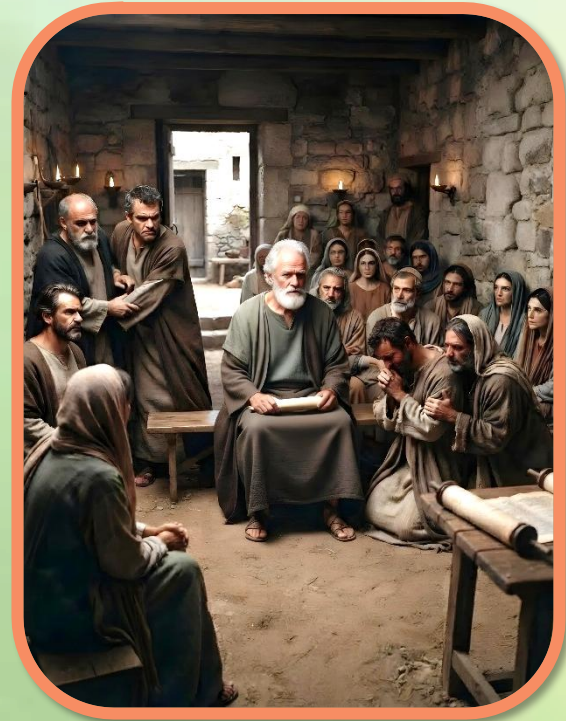

उनको साँचो शक्ति उनको निर्बलतामा थियो, जसले उनलाई पूर्ण रूपमा येशूमा निर्भर रहन डोर्‍यायो (२ कोरिन्थी ११:३०-३१; १२:६-१०)।

आत्म-परीक्षण र विजय

"तपाईंहरू विश्वासमा हुनुहुन्छ कि हुनुहुन्न भनी आफ्नो परीक्षण गर्नुहोस्; आफूलाई जाँच्नुहोस्। के तपाईंहरूलाई आफूभित्र येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने महसुस हुँदैन? - यदि तपाईंहरू परीक्षामा असफल हुनुभएको छैन भने।" (२ कोरिन्थी १३:५)

पावलले कोरिन्थको भ्रमण गर्ने समय नजिकिँदै थियो। उनले त्यहाँ के भेट्छन् र त्यसैअनुसार उनले कसरी काम गर्नुपर्छ? (२ कोरिन्थी १३:१-२)।

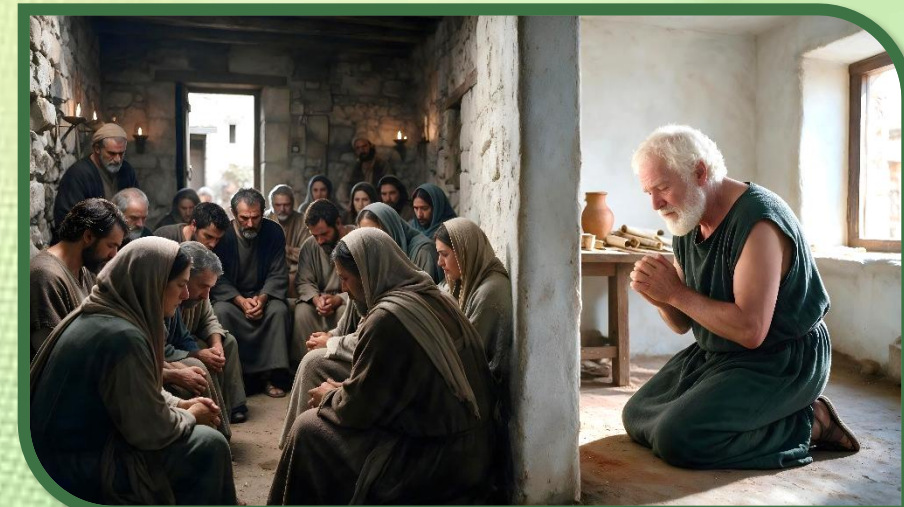

पावल मण्डलीय अनुशासन दृढताका साथ लागू गर्न तयार थिए: पश्चात्तापीहरूलाई पुनर्स्थापित गर्न, र हठीहरूलाई दण्ड दिन।

उनको डर यो थियो कि, उनी आइपुग्दा उनले तिनीहरूलाई झगडा र विभिन्न पापहरूमा भेट्छन्। पश्चात्ताप नगर्ने पापीहरूका लागि रुनुपर्ने हो कि भन्ने डर उनलाई थियो (२ कोरिन्थी १२:२०-२१)।

तसर्थ, त्यो समय आउनुअघि कोरिन्थीहरूले विचार गर्नुपर्छ र आफ्नो आत्म-परीक्षण गर्नुपर्छ (२ कोरिन्थी १३:५)।

पावलले भने, तिनीहरूले खराबी गर्न छाडेर असल काम गरून् र सिद्ध बनून् भनी तिनीहरूका लागि प्रार्थना गरे (२ कोरिन्थी १३:७-९)।

"झुटा शिक्षकहरूको प्रभाव र अन्धकारका आत्माहरूको भ्रामक शक्ति विरुद्ध परमेश्वरका मानिसहरूलाई तिनीहरूका सुरक्षाका रूपमा धर्मशास्त्रतिर निर्देशित गरिन्छ। मानिसहरूले बाइबलको ज्ञान प्राप्त नगरिन् भन्नका लागि सैतानले हरेक सम्भव उपाय अपनाउँछ; किनकि यसका स्पष्ट कथनहरूले उसका छलहरूलाई प्रकट गरिदिन्छन्। परमेश्वरको कामको हरेक पुनर्जागरणमा, दुष्टको राजकुमार अझ तीव्र गतिविधिसाथ ब्युँझन्छ; उहाँ र उहाँका अनुयायीहरूविरुद्ध अन्तिम सङ्घर्षका लागि उसले अहिले आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति लगाइरहेको छ। [...] नक्कली यति धेरै साँचोसँग मिल्दोजुल्दो हुनेछ कि पवित्र धर्मशास्त्रबाहेक तिनीहरूबीच फरक छुट्याउन असम्भव हुनेछ। तिनीहरूका साक्षीद्वारा हरेक कथन र हरेक आश्चर्यकर्मको परीक्षण गरिनुपर्छ।"